

Відомо, що у дорослих курей в клубовій кишці постійно макроскопічно виявляється плямка Пейєра. Нам не вдалося виявити її у курей добового віку, проте після просвітлення кишок 2 особин у оцтовій кислоті, на відстані 2,7 і 2,85 см до місця переходу клубової кишки в товсту, виявлялися непросвітлені ділянки округлої форми, але без чітких контурів (можливо це майбутні плямки Пейєра). Довжина таких ділянок в середньому становить 2,07 мм, а ширина – 1,65-1,71 мм. При мікроскопічному дослідженні слизової оболонки ми не виявили значних скупчень лімфоїдних клітин у місцях можливого розташування плямки Пейєра. Висота ворсинок слизової оболонки клубової кишки становила $341,19 \pm 54,6$ мкм.

Отже, дванадцятипала і клубова кишки це відділи тонкої кишки. Морфометричний показник довжини дванадцятипалої кишки в двічі більший від такої клубової кишки. Стінка дванадцятипалої і клубової кишок сформована трьома оболонками – слизовою, м'язовою та серозною. Слизова оболонка формує ворсинки, крипти і складки, які значно збільшують її поверхню. В цих кишках спостерігається формування дифузної лімфоїдної тканини. Про це свідчить наявність поодинокі розташованих лімфоїдних клітин та незначних їх скупчень у власній пластинці слизової оболонки, підслизовій основі та поява інтраепітеліальних лімфоцитів.

КЛАСИФІКАЦІЯ БОЛЮ У ТВАРИН

Шеремет Н.М., Морозенко Д.В.

Національний фармацевтичний університет, м. Харків, Україна

Актуальність. Здатність відчувати біль є загальною для всіх ссавців та інших хребетних, включаючи риб, птахів, рептилій і земноводних. Почуття тварин відноситься до здатності тварин відчувати як позитивні, так і негативні емоції, і спостерігається у тварин, які шукають задоволення та уникають страждань. Тварини, які не є людьми, не можуть повідомити про свої почуття людям, які використовують мову, так само, як це відбувається у спілкуванні між людьми, але спостереження за їхньою поведінкою дає розумну інформацію про ступінь їхнього болю. Тем не менш, за даними комітету Національної дослідницької ради США з розпізнавання та полегшення болю у лабораторних тварин з огляду анатомії нервової системи тваринного світу показує, що не лише хребетні, але й більшість безхребетних мають здатність відчувати біль. Тому вивчення механізмів виникнення болю у тварин є актуальним питанням сучасної ветеринарної медицини.

Мета – проаналізувати сучасну класифікацію болю у тварин.

Матеріали і методи. Проведено науково-інформаційний пошук серед сучасних літературних джерел із урахуванням досвіду зарубіжних авторів.

Результати і висновки. Біль – це суб'єктивна емоція, яку можна відчувати навіть за відсутності явної шкідливої стимуляції, і яку можна посилити або скасувати через широкий спектр поведінкових переживань, включаючи страх і пам'ять. Існує декілька різних підходів до класифікації болю. Його доцільно поділити на соматичний та вісцеральний, тому що вісцеральний біль має суттєві відмінності від соматичного. Біль також поділяють на фізіологічний та патологічний. Фізіологічний біль – це подразнення механічними та термічними стимулами, а також хімічними сполуками (анальгетиками), які подразнюють нервові закінчення і навіть руйнують тканини. Якщо фізіологічний біль тривалий, він

переходить у патологічний. Патологічний біль, в свою чергу поділяється на ноцицептивний (адаптивний), який активує больові рецептори; на запальний, який має швидкий початок та виникає в результаті діяльності запальних та імунних клітин, а також продуктів пошкодження тканин, викликає зміни в ноцицептивній системі, як правило, оборотні (тобто нормальна чутливість системи відновлюється). Однак, якщо шкідливе ураження було сильним або, якщо вогнище триваючого запалення зберігається, біль буде зберігатися. Як приклад: гострий післяопераційний біль до моменту загоєння рани. Існує також невропатичний біль (деадаптивний), який пов'язаний з пошкодженням нервових структур. При цьому больові сигнали виникають не лише в рецепторах, але й пошкоджених нервових стовбурах або тканинах мозку. Це пов'язано з безліччю змін у периферичній нервовій системі, спинному мозку, стовбурі головного мозку та головному мозку, оскільки пошкоджені нерви спонтанно спрацьовують і розвивають гіперчутливість як до запальних, так і до зазвичай нешкідливих стимулів. У ветеринарній літературі нейропатичний біль мало описано, ймовірно, тому що визначення нейропатичного болю у людей значною мірою залежить від опису якості болю (наприклад, печіння, колючий біль, поколювання). Дисфункціональний біль – стан, коли нервова система абсолютно нормальна (тобто, немає фізичного пошкодження), але функціонування центральної нервової системи є ненормальним.

Таким чином, знання та клінічне розуміння класифікацію болю необхідно лікарю ветеринарної медицини для подальшого визначення тактики діагностики і лікування тварин за больових синдромів різного походження.

ВПЛИВ ФОРМИ МОРДИ НА ЗДОРОВ'Я СОБАКИ: СИНДРОМ БРАХІЦЕФАЛЬНОЇ ОБСТРУКЦІЇ ДИХАЛЬНИХ ШЛЯХІВ

Селюкова Н. Ю.

Національний фармацевтичний університет, м. Харків, Україна

Вступ. Домашня собака є найбільш морфологічно різноманітним видом наземних ссавців, відомих людині. Однак племінні собаки ретельно відбираються відповідно до естетики, яка продиктована офіційними стандартами породи, а пов'язані з породою розлади, пов'язані з конформацією, є всюдисущими та різноманітними. Штучний відбір бажаних ознак у домашніх тварин може викликати ненавмисні зміни інших ознак. Механізми, що лежать в основі таких патологій, включають ненавмисні генетичні наслідки інбридингу або порушення рівноваги зчеплення, або можуть бути прямими фізичними наслідками бажаної ознаки. Брахіцефалія є дискретною скелетною мутацією, де змінений ріст кісток проявляється укороченням осі основного черепа. Це призводить до характерної короткомордої або плоскої конформації обличчя, яка була ретельно відібрана собаківниками для створення багатьох популярних порід собак-компаньйонів. Незважаючи на зростаючу популярність брахіцефальних порід, таких як мопс, бульдог і французький бульдог, ця конформація не є доброякісною та пов'язана з декількома спадковими захворюваннями голови та ший.

Метою даної роботи було проаналізувати наукову літературу у вільному доступі стосовно довжини морди у так званих брахіцефальних собак на стан здоров'я таких тварин.

Матеріали і методи. Було проведено комплексний пошук електронної літератури в базах даних PubMed і Web of Science. Відповідні ключові слова використовувалися для отримання інформації.